

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1375/2018
04.12.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 2. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милорада Рајића, поднетом против правноснажне пресуде Вишег суда у Смедереву Кж1 бр.4/18 од 14.03.2018. године, у седници већа одржаној дана 04.12.2018. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажне пресуде Вишег суда у Смедереву Кж1 бр.4/18 од 14.03.2018. године.

Образложење

Правноснажном пресудом Вишег суда у Смедереву Кж1 бр.4/18 од 14.03.2018. године, усвојена је жалба пуномоћника оштећене као тужиоца ББ, па је преиначена пресуда Основног суда у Великој Плани К бр.457/16 од 26.09.2017. године, тако што је Виши суд у Смедереву окривљеног АА огласио кривим због извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 2. КЗ, за које му је изрекао условну осуду, тако што му је утврдио казну затвора у трајању од 6 месеци и одредио да се иста неће извршити уколико окривљени у року проверавања од две године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело. Иначе, првостепеном пресудом окривљени је оглашен кривим за кривично дело из члана 122. став 2. КЗ и изречена му је условна осуда – утврђена казна затвора у трајању од три месеца и време проверавања од једне године.

Окривљени АА обавезан је да на име трошкова поступка пред другостепеним судом оштећеној као тужиоцу исплати износ од 30.560,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, док је у преосталом делу побијана одлука остала неизмењена а жалба браниоца окривљеног АА одбијена као неоснована.

Против наведене правноснажне пресуде захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Милорад Рајић, због битне повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП и повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијану пресуду укине и предмет врати на поновно расправљање и одлучивање и да се окривљени ослободи од одговорности.

Разматрајући захтев за заштиту законитости, на седници већа одржаној сходно одредбама члана 487. и 488. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношења одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Бранилац окривљеног АА у свом захтеву наводи да је другостепени суд оглашавајући окривљеног АА кривим за кривично дело насиље у породици прекорачио оптужбу на тај начин што је у изреку увео још једну радњу извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194. КЗ у односу на првостепену пресуду, којом је окривљени био оглашен кривим за кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 2. КЗ. Наиме, према изреци првостепене пресуде окривљени је предметом који је подобан да тело тешко повреди, оштећеној нанео лаке телесне повреде, а другостепени суд је преиначио првостепену пресуду и у изреку пресуде унео још једну радњу извршења кривичног дела а то је да се окривљени обратио оштећеној речима „немаш право да долазиш у ову кућу излази одавде“ чиме је прекорачио оптужбу, и учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП.

Из оптужног предлога оштећене као тужиоца ББ од 19.02.2013. године који је уређен у току главног претреса од стране пуномоћника оштећене ББ, адвоката Ружице Дугошија поднеском од 01.09.2015. године произилази да је окривљеном АА било стављено на терет да је у време и на месту ближе описано у чињеничном опису кривичног дела, окривљени у урачунљивом стању, свестан свога дела чије је извршење хтео, угрозио спокојство, телесни интегритет и душевно стање своје супруге ББ на тај начин што је након њеног доласка бициклом у двориште куће, коју је наследио од оца, исту вербално напао речима „немаш права да долазиш у ову кућу“, а затим узео прут и дрвену летву бацио у правцу оштећене, погодио је по ноzi наневши јој описане лаке телесне повреде у виду два хематома, затим узео циглу и њоме поломио жице на точку бициклка и наставио да удара по бицилку, те узевши у руке секиру запретио оштећеној, након чега је она уплашена напустила двориште куће, чиме би извршио кривично дело насиље у породици из члана 194. став 2. КЗ.

Из изреке пресуде Вишег суда у Смедереву Кж1 бр.4/18 од 14.03.2018. године произилази да је окривљени АА у време и на месту ближе описано у изреци те пресуде у стању урачунљивости при чему је био свестан свог дела и хтео његово извршење применом насиља нападом на живот и тело и безобзирним понашањем угрозио спокојство телесни интегритет и душевно стање члана своје породице – супруге оштећене ББ, тако што је исту у дворишту поменуте куће, након што јој се обратио речима „немаш право да долазиш у ову кућу излази одавде“ узео један прут и дрвену летву, истима гађао и ударио оштећену у пределу натколенице и подколенице десне ноге наневши јој лаке телесне повреде описане у изреци, а затим на истоветан начин како је описано у оптужном предлогу наставио са претњама упућеним оштећеној.

По налажењу Врховног касационог суда имајући у виду да су радње извршења кривичног дела за које је окривљени АА оглашен кривим другостепеном пресудом истоветно описане као и у оптужном предлогу оштећене као тужиоца ББ од 19.02.2013. године, прецизираном поднеском пуномоћника од 01.09.2015. године, наводи захтева за заштиту законитости којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП од стране овога суда оцењени су као неосновани.

Бранилац окривљеног АА у свом захтеву наводи да је побијаном пресудом учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, јер се у радњама овог окривљеног не стичу сви битни елементи кривичног дела за које је оглашен кривим, с обзиром да је угрожавање спокојства телесног интегритета или душевног стања члана породице предвиђено у трајном облику да би код оштећеног изазвало осећај угрожености телесног интегритета, душевног стања или спокојства, а да је у конкретном случају реч о инцидентној ситуацији.

По налажењу Врховног касационог суда изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА су неосновани, с обзиром да је за постојање кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 2. КЗ за које је окривљени побијаном пресудом оглашен кривим, довољно предузимање једне радње примене насиља, претње да ће се напасти на живот и тело или дрско и безобзирно понашање што и произилази из законског описа кривичног дела, а којим радњама се угрожава спокојство и телесни интегритет или душевно стање члана породице, што представља последичну радњу овог кривичног дела, па су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца овог окривљеног којима се указује на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП оцењени као неосновани.

Из напред наведених разлога, донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић